

THE ISLE OF CAPRI / DET VAR PÅ CAPRI . . .

1934 Av Wilhelm Grosz (melodi) och Jimmy Kennedy (text)

Österrikaren Willy Grosz var verksam i Wien på 1920-talet som dirigent och kompositör. Hans musik var avancerat modern och efter "Anschluss" tvingades han på flykten av nazisterna. Han tog sig då till England, där man dock inte visade hans musik något större intresse. Han började då i stället komponera populärmelodier, ofta under pseudonymen Hugh Williams. När han kom i kontakt med Jimmy Kennedy, som var från Nordirland och hade skrivit text till många populära sånger, följde ett framgångsrikt samarbete.

Den här låten blev ju en jätteschlager men redan samma år den publicerades spelades den också in med sång av jazztrumpetaren Nat Gonella. Senare har stycket använts av många jazzmusiker, bland andra Chris Barber, Lonnie Donegan, Ken Colyer, Papa Bue, Wingy Manone, Red Nichols och Duke Ellington men även av vokalister som Nat King Cole och Frank Sinatra.

Det är ju en schlager i den bitterljuva genren, som slutar med att textens manliga jag måste inse att hans romans är gift ("och där på handen en vigselring blänkte"). Och det avgör saken, de skiljs åt för att – underförstått och enligt den tidens officiella moral – aldrig träffas mer. Den svenska texten, som nära ansluter sig till det engelska originalet, skrevs av Sven-Olof Sandberg, som också sjöng stycket med stor framgång.

Överkurs: En amerikansk film från 1950 ("September Affair") döptes i Sverige till "Det var på Capri", fastän denna sång inte förekom i filmen (det gjorde däremot Kurt Weills "The September Song") och trots att handlingen bara delvis utspelade sig på denna ö. Temat var i och för sig likartat även om båda parter här var gifta (på varsitt håll). I filmens kunde kärleksparet emellertid för en tid fortsätta sin relation och hålla sig undan, eftersom de officiellt listats bland dödsoffren efter en flygolycka.

Grosz och Kennedy åstadkom för övrigt redan året därpå (1935) ytterligare en enorm succé med "**Red Sails in the Sunset**", som på svenska blev "Två solröda segel". Idén till titeln och sångtexten sägs Jimmy Kennedy ha fått av en yacht med röda segel, som han ofta såg utanför kuststaden Portstewart hemma på Nordirland. Sången har till och med givit upphov till en årlig festival i denna lilla stad. Även detta stycke spelades in av en jazzmusiker redan samma år det tillkom, denna gång av New Orleans-bon Henry Red Allen. Åter gjorde Sven-Olof Sandberg en svensk skivinspelning men nu var det "S S Wilson", pseudonym för Anita Halldén, som stod för texten.

Jazzversioner har sedan gjorts av, bland andra, Ken Colyer, Louis Armstrong, Dinah Washington, The Mound City Blowers, Firehouse Five plus Two, Errol Garner, Johnny Hodges och Dave Brubeck samt av artister som Vera Lynn, Nat King Cole, Tommy Dorsey, de tidiga Beatles och Fats Domino.